

in razna poslopja in celo hiša g. župana je v veliki nevarnosti. Tu bi bila na mestu takojšnja pomoč! — Nekateri vremenoslovci pa pravijo, da bo v kratkem, menda okrog 15. oktobra, še večja povodenj, in opozarjajo ljudi, naj se dobro pripravijo. Bog ve, kaj še vse čaka nas uboge Škofjevaščane.

Braslovče. Prestavljen je iz Braslovč v Marijo Reko vrla krščanska učiteljica gospođa. Klančnik, ki je učila v tukajšnji šoli že par 10 let braslovške otroke v veliko zadovoljnost vseh staršev. Želimo ji v novem mestu obilo uspeha.

Nameščenci, nameščenke!

Volite dne 22. oktobra listo Društva združenih zasebnih in trgovskih nameščencev za Slovenijo, ki je že potrjena. Uradni glavni volilni odbor je določil naši listi

zelene glasovnice.

Med kandidati je iz Slovenske Štajerske znana osebnost bivši poslanec g. **Franjo Žebot** in med namestniki na prvem mestu pa g. **dr. Fran Vatovec**, urednik »Slovenca« v Mariboru.

Boj na koralnem rtu.

Pred otokom je bila zasidrana njegova jahta (lahka in hitra manjša ladja). Posadka, katero so tvorili Fidiš otokani (otoki v Tihem Oceanu), se je bila napotila v vasi in že se je razlegalo radostno bobnanje domačinov do nas. Sedeli smo na verandi naše hiše in smo slavili našega gosta. Proslavljali smo tujca iz dvojnega vzroka: ker je obisk na našem otoku redkost, drugič, ker je rešil življenje našemu mlademu Marku. —

»Mnogo govorite za prazen nič«, je povzel besedo tujec. »Kar sem storil jaz, bi bil tudi vsakdo drug. Nisem junak, ki zasluži proslavo. 20 let živim po vodah Tihega Oceana in zgodba, katero vam bom sedajle zaupal, sega tudi do-

brih 20 let nazaj. Mogoče je ta ali oni izmed vas poznal starega Jakoba Adama, ali pa je vsaj slišal o njem. Stari Jakob je posedal čoln, s katerim je obiskoval iz Paperte na francoskem Tahiti ostale manjše otoke. Bil je lastnik dveh plantaž in čedne hiše. Ženo je imel ter dva otroka, fanta in deklico. Zaupavam vse bolj na široko, da boste uvideli, kako je posedal vse, kar mu je napravljalo življenje dragoceno.

Na eno izmed svojih potovanj je vzel Jakob seboj mladega zdravnika Henrika, ki se je mudil na Fidiš otokih, da bi proučil tamošnje strašne bolezni. Jakob in Henrik sta postala na pomorski vožnji prav dobra prijatelja. Obiskala sta več otokov in sta se prepričala na lastne oči, kako grozovito da gospodarijo med tamošnjimi domačini iz Evrope uvoženi grehi in nalezljive, ostudne bolezni. Henrik je uvidel, da bo imel po teh nesrečnih otokih dovolj naporenega zdravniškega dela za celo življenje.

Nekoč sta se odpeljala omenjena prijatelja ribit. Zalotil ju je daleč na odprtem morju silovit vihar — takozvani ciklon, ki se je igral s čolnom in telovadil z njim po strahotno visokih in globokih valovih. Še le tedaj, ko je po neskončno dolgi noči posinila jutrajna zarja, sta videla ribiča, kako ju tira morski tok proti povsem neznani koplini, ob kateri se je raztreščil njun čoln.

Suha zemlja je bila le koraljni rt. Ni bilo na otočju ne pitne vode, ne rastlin in nikakega zavetišča pred solncem. Pa nekoliko dalje proč od pustega rta je bil videti s palmami poraščen otok, ki je bil sigurno tudi obljuden. Plavač ni imel od rta do rodovitnega otoka več nego dobrih 300 m.

Ko sta se brodomca nekoliko odpeljala na puščabnem otoku, sta se podala k morju, da bi preplavala morsko ožino med puščavo in rajem. Že se je hotel Henrik pognati v valove, kar ga je zadržal prijatelj. Po kristalno čisti

vodi ožine je plaval ogromen, rjavkast morski volk.

Sklenila sta, da bosta počakala, dokler najnevarnejše morsko strašilo ne bo odplavalo. Pretekla je ena, dve, tri ure. Neznosno je žgalo solnce z brezoblačnega neba. Otočec se je razgrel li ki kak štedilnik. Zrak se je tresel od presilne vročine. Že samo dihanje je povzročalo bolečine. Pot jima je zalival telesa in vsled tega ju je pričela mrcvariti žeja. Nikjer nobene sence. Orjaška riba je patrulirala neprenehoma gor in dol.

»Čaka na naju«, je spregovoril Jakob, potegnil iz žepa karte in pozval tovariša na igro. Zdravnik Henrik je bil mnenja, »v par urah bova glede telesnih moči tolikanj izmozgana, da bo nama onemogočeno plavanje, četudi bi se pošast umaknila.«

»Morski volk naju sploh ne bo pustil iz vidika«, je pojasnjeval Jakob. »Dvoje nama še preostane: ali pogineva oba na rtu, ali enega požre morski volk in drugi pa srečno preplava ožino.« Zdravnik je razumel. Jakob je nadaljeval: »Tebi se še smehlja in te vabi življenje. Povrh še moraš izpolniti kot zdravnik veliko ter važno življensko nalogo. Jaz že imam pravzaprav življenje za seboj. Moja družina je preskrbljena.« Henrik je ugovarjal. Sklenila sta, da bosta za-devo izžrebala.

Jakob je zmešal karte in jih razdelil. »Za vsakega štiri karte. Kateri dobi slabši list, skoči kolikor mogoče daleč z rta v morje, da zvabi za seboj morskega volka, med tem odplava drugi na otok.«

Jakob je pokazal oddeljene mu karte: asa in 3 dame.

»Prokleti goljuf!« ga je nahrulil Henrik. »Kaj takega sem moral vedeti naprej brez kart!«

Skušal je pograbit Jakob za vrat, a ta ga je pobil s pestjo na tla. Zdravnik se je zopet zavedel. Jakob je že stal slečen ob morju in pripravljen, da se ponudi morskemu volku v žrelo. Zaklical je še Henriku: »Tako za menoj

pa je s staro ostal sam. Naenkrat ga je zopet popadel jok in rekel je: »Oh, ko bi vedela to moja mati!« Tedaj se mu je stara začela posmehovati; pa ni nič pomagalo. Tekal je sem in tja po sobi. Tedaj je rekla stara: »No, saj Bianka tudi ni tako neumna; morebiti se je peljala sedaj doli k Golobovemu in ga je šla vprašat, kaj naj stori.« Tedaj je Tonče na glas zatulil: »Potem jo ubijem! Potem jo ubijem!« In je odšel in zaloputnil vrata za seboj, da je zahreščala vsa hiša. Jaz sem bil v velikem strahu. Mislil sem si, če me moja stara najde na svisljih, je po meni. Že dvakrat mi je nekaj prilila v kavo; toda duhal sem in je nisem pil. Hitro sem se zaril v seno. Le enkrat še sem pogledal v sobo. Stara je sedela pri mizi in razkladala karte. Pri tem oprasku se je enkrat na glas zasmejala. Nato se je ogrnila z ruto in poiskala svetilnico. Prižgala je luč, pa jo takoj zopet upihnila. Svetilnico je pustila na mizi; vžigalice pa, to sem videl, je vteknila v žep. Nato je odšla in je tiho zaprla večna vrata za seboj. Tedaj sem jaz zlezal s svislji in sem preiskal hišo. Nikogar ni bilo več v njej. Nisem vedel, kaj naj storim;

tedaj sem legel v posteljo. Toda zaspali nisem megle več. Nato je prišlo neurje. Mislil sem si: sedaj že prideta domov. Toda nobene ni bilo od nikoder. Naenkrat je začelo biti plat zvona. Pogledal sem skozi okno. V vasi je gorelo. Hitro sem se oblekel in dirjal v vas. Videl sem, da gori žaga. In naletel sem na svojo staro; slonela je pri tisti veliki brezi na robu gozda in govorila: »To je prav! To je prav!« Tekel sem navzdol, ona je tekla za menoj, nato pa so me zaprli.

Do sem je pripovedoval stari Grčar, ne gladko in po vrsti, ampak je čestokrat mečkal, čestokrat sva mu segala v besedo in ga vzpodbujala, naj dalajuje.

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

rimi strojnimi puškami in je imelo spremno osebje seboj plinske maske, da bi kedo ne presenetil avtomobila s kako plinsko bombo. Posebno nevarnih ulic so se izognili pri prevozu. Na najvažnejših križiščih je najela hanka sobe. Na oknih teh sob so prežali na morebitne tolovaje ostri strelci. Oklopne avtomobile so spremljali navadni, v katerih so se vozili detektivi. Prevoz omenjene banke je stal 12 milijard Din in je bilo zaposlenih 1246 oseb.

Zahtevajte povsod »Slov gospodarja«

v vodo! Bi bil vsaj pogledal svoje karte in iz teh bi bil razbral, da so obsodile mene na smrt!»

Henrik je skušal ugovarjati. Brez nadaljnjih pojasnil se je pognal Jakob v morje. Morski volk je hušnil liki puščica za njim. Tudi zdravnik je skočil v vodo. Preplaval je ožino in videl, da je ostala voda kristalno čista, a po njej se ni podil več strašni volk. Pošast je bila zginila. O Jakobu ni bilo nobene sledi. Henrik je potegnil iz žepa mokre in njemu oddeljene karte — bili so štiri kralji.

Zdravnika so našli na otoku domačini in srečno se je vrnil na svoj otok. Ustanovil je zavod za pobijanje takozvanih tropičnih bolezni in je storil veliko dobrega. Nikdar pa se ni mogel oddolžiti rajnemu Jakobu Adamu.

Sledili so trenutki popolne tišine. Nato je spregovoril navzoči državni uradnik Ludvik: »Nekoliko se je že oddolžil. Mož, kateremu ste vi baš rešili življenje, je poročen z Jakobovo hčerko. Zdravnik Henrik ste pa vi. Dobro vas poznam z otoka Rabaul.«

Nove knjige.

»V porečju bistro Savinje«, I. del. Spisal dr. F. Mišič, okrog 100 strani in 30 slik. Stane s poštino 28 Din. Naroča se: F. Mišič, Mozirje, ali: Maribor, Aškerčeva ulica 22. Dobi se tudi po knjigarnah (Cirilovi itd.). — Po člankih iz »Slovenca« in drugod znani koroški Slovenec profesor, je te dni poklonil slovenskemu narodu prekrasno knjigo. Žitje in bitje Savinjske doline nam prikazuje v njej. Izredno nazorno, poučno in zanimivo nam opiše posamezne kraje tega dela naše domovine. Savinjska zemlja kar dehti in kipi iz nje, pa bodisi pri lovu na polhe ali v življenju splavarjev ali v vonjavih hmelijskih vrtovih. Nikogar ne poznam, ki bi bil že te reči tako lepo popisal. Kdor količkaj more, naj si to knjigo kupi! V Savinjski dolini naj ne bi bilo hiše, kjer je ne bi prebrali. Knjižnice, naročite jo! Dijak, izobraženec, med tvojimi knjigami mora biti čimprej tudi ta!

Poslednje vesti.

Častitim župnim uradom! Vljudno prosimo, da blagovolite iti svojim ljudem, ki si želijo kupiti žepni koledar »Slov. gospodarja« za leto 1933-34, ki je že izšel, na roko s tem, da se jim prihrani stroški za poštino. Na skupno naročilo vsaj po 10 komadov boste lahko iste oddajali po 10 Din. S tem si posamezniki prihranijo vsaj Din 2.50, ker morajo sicer plačati poštino. Danes je treba štediti povsod!

Hranilnice in posojilnice so dosedaj redno nabavile žepne koledarje »Slov. gospodarja«. Naj isto storijo tudi letos! Pričakujemo naročila!

Trgovci na deželi! Gotovo boste ustregli svojim odjemalcem, ako boste mogli jim ponuditi žepni koledar »Slovenskega gospodarja«! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Posledica vinjenosti. Zadnje nedeljo popoldne je popivala fantovska družba v neki kleti v Sakušaku pri Sv. Andražu v Slov. goricah. V vinjenosti je došlo do prepira in nekdo je zunaj kleti iz puške oddal strel v zrak. Kljub strelu prerekanje ni ponehalo, ampak je pos. Jozef Muzek iz Smolincev nepričakovano

potegnil samokres in sprožil proti pos. sinu Antonu Kovačecu. Strel je zadel žrtev v trebuh in je fant čez četrt ure izdahnul. Muzeka so oddali orožniki v ptujske sodne zapore.

Velik požar pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. V noči je izbruhnil požar v skednju posestnika Martina Eberla pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Posestnik sam prebiva v Mariboru ter uživa posest kot užitkarja Jakob ter Lucija Eberle. Zgoraj je škedenj, svinjaki ter kolarnica. S poslopji vred je upepeljena živinska krma, poljski pridelki ter precej težka svinja. Od Eberlovih je preskočil ogenj na z opeko kriti hlev sosedu Jožefa Smolnikarja. Pogorela je kolarnica, živinska krma, poljedelsko orodje, 5 svinj in 40 kokoši. Vnela sta se še škedenj in lesena kolarnica posestnika Antona Pukla. Uničena je krma, poljsko orodje ter več vozov. Kako je nastal ogenj, sicer ni ugotovljeno, a najbrž je bila zopet na delu požigalčeva roka.

XVII. poročilo Hmeljarskega društva za Slovenijo. Zalec, 8. 10. 1933. Že več dni se izvršuje živahno nakupovanje pri neizpremenjenih cenah po 65 do 70 Din za 1 kg. V javni oznamovalnici se je do včeraj signiralo 400 bal po 150 kg. — Društveni odbor.

»Ljudska samopomoč«, reg. pom. blagajna v Mariboru je imela v nedeljo dne 8. t. m. svoj drugi izredni občni zbor, na katerem se je sprejel tudi par. 17 (Prehodne določbe) novih pravil z znatno znižanimi mesečnimi prispevki.

Denarja manjka! Zima prihaja in Vi rabite raznovrstno oblačilo za Vas in za Vaše otroke. Zato Vam svetujemo in toplo priporočamo manufakturno trgovino Anton Brumec v Celju, Kralja Petra cesta 13. Ta tvrdka Vam nudi vse manufakturno blago pri najboljših kakovosti po tako izredno nizkih cenah, da boste v bodoče to trgovino Vašim znancem sami najtopleje priporočali. Zato si dobro zapomnite naslov. 1052

Ključavničarskega vajenca sprejme Mat. Hočvar, ključavničar, Rogoznica, Ptuj. 1051

Orig. Scheringovo sirilo v prahu

v dozah po 1 kg in ½ kg Din 240 po kg, Orig. Scheringova barva za sir v dozah po 1 kg Din 70.— po kg. — Izključna prodaja za Jugoslavijo: Kraljevi dvorski dobavitelj

Petar J. Miovič, Maribor

Kopitarjeva ulica 6. 1050

I. jugoslovansko spec. podjetje za kmetijstvo

Žični vložki

kom. po Din 100.—



Žični vložki iz izvanredne trde žice

kom. po Din 150.—

Afriki madrace 3delne Din 250.—

Pri naročilu se prosi natančna notranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR

Aleksandrova cesta 15.

Sprejem
usnje in kožuhovino
v delo.

A. Kohnstein

Maribor, Koroška cesta št. 6

tovarna in trgovina usnja.

Najnižje cene! Točna postrežba!



Zopet znižane cene!

Vaša bo korist, če si nabavite zimske obleke v tvornici konfekcije

Trnovski dom:

Stermek

tovarna perila in oblek
Celje št. 24.

suknena obleka	Din 200, 300, 400
bombažasta obleka	Din 170, 200, 300
kamgarn obleka	Din 500, 600, 650
površnik kratak	Din 240, 280, 350
površnik dolgi	Din 350, 400, 500
dežne jope	Din 170, 250, 360
dežni plašči	Din 205, 360, 442
Hubertus plašči	Din 290, 365,
fantovske obleke	Din 70, 80, 90

Zahtevajte novi veliki ilustrirani cenik, kateri je pravkar izšel. Kar ne odgovarja, se zamenja ali vrne denar. Cenik zastoj.

Skrivnostni studenec. Spisal Pavel Keller, poslovenil dr. Ivan Dornik. 70. zvezek Cirilove knjižnice. Dobi se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena: broširano Din 16.—, vezano Din 26.—.

Zdravljenje kile

po naravnem orth. meh. potu brez operacije, brez bolečin, brez motenja poklica, samo z uporabo mojega avstrijskega patenta je mogoče. Brezplačno neobvezno predvajanje vršim osebno v sledečih krajih:

Graz: Bahnhofgürtel 65, v hiši gostilna »Ungarische Krone«, nedelja, 22. oktobra in ponedeljek, 23. oktobra, od 8. do 3. ure.

Spielfeld-Strass: v hiši gostilna Kaschl in Spielfeld: četrtek dne 26. okt. od 8. do 2. ure.

Leibnitz: v hiši hotela Kniely, sredo dne 25. oktobra od 8. do 2. ure.

Radgona: v hiši hotela »Kaiser von Oesterreich«, petek, 27. oktobra, od 8. do 2. ure.

Kna mi dnevno doposlanih zahval:

Moja deana kila, katero sem imel že 17 let, je po uporabi Streifenederjevega patenta po razmeroma kratkem času, brez težav in brez motenja pri delu, popolnoma izginila. Od mojih prejšnjih bolečin ne čutim nič več, če tudi najtežje delo opravljam. Res izvirna iznajdba za vsakega, ki trpi na kili. JOHANN WALTER Letterdorf 85. p. Preiding, dne 17. sept. 1933. — Potrjeno po obč. uradu Preiding.

Dajte si doposlati moje pojasnilno ilustrirano brošuro proti doposlavlju dvojne pisemske poštne neobvezno in brezplačno Pozor pred ponaredbami!

F. B. Streifeneder Fürstenfeldbruck bei München